

Gökyüzünde Düşler Düşüyor

— kul mehmet · 02 Kasım 2016

Gökyüzünde Düşler Düşüyor

Gökyüzünde düşler düşüyor
Kargalar üstüne üşüşürken
Uzakta bir çocuk elinde bir sapan
Mütemadiyen taşları üzerlerine atıyor
Uzaklarda piyona sesi ürkütüyor kargaları
Kargaların gözlerinde eski ölümlerin cansız bakışları
Koşuyor iki çocuk düşlere doğru
Piyanonun başındaki çocuk kalkıyor usulca
Dökülürken piyanonun tuşları yerlere tuz buz olurken
Koşuyor iki çocuğun koştuğu yöne
Yerde serili bir sofraya
Üzerine serilmiş düşler
Şaşkınlık düşlerin çevresinde
Saygıyla eğildi üç çocuk düşlerin önünde
Sessizce oturdular sofraya
Bir bir aldılar saklamak için sinelerine koydular
Şimdi sınırsızdı düşler
Avuçlardaki kurşunlar güllerle yer değiştirdi
Acılar sevinçlerle umutlarla yan yana oturdu
Yok, oldu acılar
Artık ak beyaz kâğıda kan damlamıyordu
Şairin yüreği kanamıyordu yazarken
Üç çocuk şairin yanındaydı gökyüzünde düşen düşlerle birlikte
Umut olmuşlardı yarınlarına
Kızıl şafaktaki şafağın yanında bekleyenlere
Bir deniz misali deniz olmuşlardı
Dalga dalga kayalıkları yalayan vuran, doğmayan şafaksız ana şafak
Vurdukça kayalıkları saran
Bekleyen insanlara varan kucaklayan türküler gibi saran
Bitmişti binlerce şafaktır dinmeyen sancılar
Bakışlardaki karanlık bakışlar silinmiş
Parlak gülümseyen bakışlar gelmişti yerine
Sancılarla düşlere giden sancılı yolculuk sona ermiş

Mutlulukla bitmişti
Umut için yola çıkanlar umutla olmuş
Umut onlara koşmuş karanlıklar güneşle kaybolmuştu
Aynı hayat kavgasında aynı yolda yola çıkanlar var oldukça
Gökyüzünde düşler yeryüzüne düşmeye devam edecekti
Gökten düşen üç elma misali
Birisi isteyene birisi düş 'süz kalan ülkelere biriside size
Mehmet Aluç-Kul Mehmet